

El Solà

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sota el Turó de Tagamanent.
Emplaçament Sobre el Vilardebò, en el camí de Can Coll al Soler.

Coordenades:

Latitud: 41.74502
Longitud: 2.28712
UTM Est (X): 440726
UTM Nord (Y): 4621712

Classificació

Número de fitxa 08276 - 36
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Autoria de l'element: desconegut
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En runes
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00014
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dl., 26/03/2001 - 02:00

Descripció

Conjunt d'edificacions que correspondrien a un mas i les seves dependències annexes. Està situat en una obaga i aprofita el pendent natural del terreny, per edificar-hi el primer pis i el que es podria considerar un sòtano. A la banda dreta del camí venint del Coll, es conserven estructures referents a planta i pis i que es podrien identificar com a habitacions i espais d'ús domèstic; mentre que a la part esquerra del camí, les estructures situades a l'est correspondrien a dependències ramaderes i espais de magatzems, mentre que les de ponent també correspondrien a espais domèstics. El material constructiu utilitzat segueix els patrons establerts a la zona: carreus de pedra rojenca local, més o menys ben escairats i de dimensions variables i no gaire grans; lligat amb argamassa i carreus cantoners de dimensions més grans per consolidar l'estructura de l'edifici. De la coberta, no conservada, en resten els espais on anaven encaixades les bigues de fusta i aquesta, segurament, seria de tèula aràbiga i a doble vessant. Les obertures conservades també segueixen unes dimensions més o menys regulars; és a dir: finestres de petites dimensions i emmarcades per carreus de pedra rojenca local, que actua com element decoratiu.

Observacions:

Queda partit pel camí que hi mena, que va de Can Coll al mas Soler.

Història

Aquesta masia apareix documentada en els fogatges de 1497 i 1515, i 1553 tot i que el topònim ens apareix des del segle XII, en un pergami de l'Arxiu de la Corona d'Aragó on es fa referència a "P. De Solano". La seva cronologia constructiva és poc precisa, ja que no es conserven elements arquitectònics clars per poder ajustar dates, ni es conserva cap llinda amb cap inscripció indicativa. La tècnica constructiva de la casa i la presència de rajola i els arrebossats, ens fan pensar en una cronologia força tardana XVIII, moment de gran auge constructiu arreu de Catalunya. Aquesta ocupació hauria perdurant fins a principis del segle XX, com ens documenta el Registre de la Propietat (1912) i el Cadastre de 1947, quedant després definitivament abandonada. Actualment el camí d'accés passa pel mig de la casa.

Bibliografia

GARCIA-PEY, E. (1988). Tagamanent. Recull de noms de cases i llocs. Ajuntament de Tagamanent. p. 61, 173.

